

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NATIONALE CRESTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEÀ

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.

„Vom lovi de-opotrivă în Jidau parazitar și în România necinstit și înstrănat.”

Apare sub conducerea unui Comitet.

ABONAMENTUL PE UN AN:

Pentru piugari și muncitori ... Lei 160

Pentru intelectuali ... Lei 200

Pentru Instiții și fabrici ... Lei 500

Dureri sufletești.

Am arătat în trecut perseveranța cu care *Cahalul* potrivit „*Protocolor Inteleptilor Sionului*” să năpustit asupra Tronului țărei noastre, pe care știind că, este cel mai bine consolidat și unul din cele mai iubite de popor, iubire, care merge până la divinizarea fanatică, și-a pus în gând să-l slăbească, în care scop profitând de slăbiciunea omenească a unuia din membri, i-a scos în cale o Esteră, o scursoare de cinematograf și o le-pădătură chiar a societăței jidovești, care executând cu punctualitate instrucțiunile *Cahalului*, l-a prins în ghicare, la nenorocit și astfel și-a atins scopul de a slăbi temelia Tronului.

Acum voi arăta că tot în scop ascuns și drăcesc urmărit de *Cahal*, acela de a transforma țara românească într-o adeverată Palestina, în care jidau să troneze: iar România să rămână rob și simplu bou de jug, prin a căruia muncă brută, să poată stoarce avuția țărei, n'au ezitat a prendre în mrejile lor drăcești prin ajutorul tantiemelor și prin numirea de membri onorifici în diferite consili de administrație, dar plătindu-i cu lefuri grase pe cei mai de seamă oameni ai țărei chiar pe miniștri transformându-i în unele criminale și ucigași ai neamului lor.

Mă doare inima s'o spun că miniștri ca A. Constantinescu, Ferichide și cății alții sărmanii, nici în mormânt nu se pot odihni în pace de crimele comise în viață, ajutând pe jidani, să despooie pe Români.

Munții Jiului, Argeșului, Oltului și al întregului Ardeal, precum și acel ai Bucovinei toți azi plâng, căci din frumusețea lor de odioasă care se înălță până la cer, nu le-a mai rămas decât cioturile de rădăcini uscate, care le indică numai mândria lor de altă dată.

Și durerea le este cu atât mai mare, cu cât România care îi îngriji și cu care era frate, aza, a ajuns în sapă de lemn, în neagră mizerie; iar jidani care le-au supt seva, se lăfăesc în milioane și miliarde! Populația băstinașă a Românilor care îi locuia de veacuri — de la poale până la cele mai înalte vârfuri — și care odioasă se găsea în cea mai infloritoare stare, iată-o — aza — muritoare de foame și secerată de tot felul de boale urâte și năprasnice cu care jidani, potrivit religiei lor și cahalului, a avut

grijă de a inocula, otrăvi ca să-i poată suge și extermina.

Când — acum 10 ani — mândra oaste românească și-a făcut apariția pe creasta munților ce înconjoară țara la Nord și unde a înfrânt pentru totdeauna trufia ungurului asupritor de veacuri a Românilui băstinaș, populația creștină și română în bucuria și entuziasmul ei credea că fericierea ei va fi deapururi.

Și, Doamne! Ce deziluzie amară ați, când nebiruți Moții — crai ai munților — și toți Maramureșenii, ca și întreg Ardealul, ca și toată Bucovina lui Ștefan cel Mare, Vesela grădină a lui Vasile Aleandri — ca și Basarabia grânărul lumii, ca și sărmăna Moldovă azi toate se zbat sub cea mai grozavă impilare a jidului.

Câtă durere în sufletul acestui popor blajin, când vede că bărbății lui de stat, în loc de a fi la înălțimea chemărei lor de buni Români și de buni creștini și prin legi și măsuri bine chibzuite, să vină în ajutorul acestei lumi necăjite și stoarsă de vlagă de către jidani, ei — din — contră — fac cartel cu dânsii și cu toți străinii cari dușmănesc neamul, pentru ca să poată veni la putere sau să poată pune mâna pe dânsa, pentru căpătulala și înavuțirea lor personală.

Mă doare sufletul să spun, dar nu pot tăcea!

Când avem în țară un număr de advocați chiar cu mult mai mare de cât ne-ar trebui și când între ei, se mai găsesc atâția savanți și recunoșcuți maiștri în Drept, oare ce trebuie să cred eu — bătrân ostaș — când nici unul nu s'a găsit vrednic să i se încredințeze cauza Reginei mame în procesul ei de divorț, și s'a recurs tot la un jidan — Rosenthal?!

De aceia, încheind, zic!

Toată nădejdea neamului românesc de a scăpa din ghiarele cahalului, rezide absolut numai în L. A. N. C. care luptând pe față contra dușmanului intern care este în special jidau, numai ea singură o poate scoate și scăpa de primejdie.

Ca bătrân, și creștin, cred cu adevărat că, bunul Dumnezeu va ajuta ca L.A.N.C. de sub președinția profesorului A. C. Cuza să-și atingă marele și sfântul ei scop, precum a ajutat pe Tudor Vladimirescu să curețe țara de greci.

General Tarnovschi

Boala Loterilor.

Hazardul își are rolul său în viața omenească. Nici istoria popoarelor nu este ferită de el. Neamul nostru, datorează și el, chiar în trecutul apropiat, multe, neprevăzutului, evenimentelor independente de voință și putința sa de a le provoca, sau a le îndruma desfășurarea.

Dar dela hazardul-întâmplare și până la hazardul-dogmă a vieței, e distanță, ce desparte un popor, care în scop de a-și stăpâni singur soarta, se folosește de toate mijloacele oferite de cultură și civilizație, de altul, lipsit de orice inițiativă și spirit de organizare, lăsat la voia întâmplării.

Fără o ne putea încadra, cu desăvârșire, în aceasta a doua categorie, trebule să recunoaștem, că destinele noastre, ca neam și ca stat, sunt în cea mai largă măsură, la capriciul eventualității, a norocului orb. Avem un cult, specific românesc, al hazardului.

La acest capitol, am putea însira o prea mare parte a slăbiciunilor noastre. Acestuia î se subsumează însuș conceputul de mânuire a mașinăriei statului nostru; el este origina tuturor cerșetorilor publice și private, de cari ne lovim la fiecare pas; și aşa mai departe. Cel mai caracteristic specimen al cultului nostru de hazard este totuș: loteria.

Nu se găsește, în țara românească, teren al vieții sociale, în care aceasta să nu apară ca o necesitate fatală fără de care orice eforturi de realizare devin imposibile. Începând dela diferențe organe ale Statului și până la cele mai mici asociații, de pretins interes general, vor recurge toate la această minune salvatoare, ori de câte ori zădărcia existenței lor va fi la lumina zilei, și pentru a-și masca inactivitatea și inutilitatea, va trebui să producă ceva.

Telegrama unui crăcimar către M. S. Satana.

Prea Inălțate Stăpâne,

Iți fac cunoscut cum că am deschis o crășmă, pe care am întocmit-o cum e mai bine, pentru vânzarea de rachiu, vin, bere și cu tot felul de beuturi amețitoare. Te rog să intră cu mine în legătură și să îmi fil de ajutor. Cela ce poftesc eu dela oameni, e banul lor: pe când toate celelalte: trupul, sufletul și inima lor rămân ale d-tale.

Te rog adă-mi la crășmă oameni evlavioși, credincioși, de îspravă și treji și eu și-i dau îndărăt ca bețivi, scăpătați și sărmani.

Adă-mi copii nevinovați și pe loc

Astfel, pretutindeni, unde munca sistematică, durabilă, ar avea categorica misiune de a împlini nevoile societății noastre, aceasta va fi înlocuită de cea mai autentică emanație a conceputului de viață, bazat pe hazardul-dogmă: loteria.

S'au abătut mari lovitură ale sorii asupra țării, se va îvi imediat marea loterie a sinistrațiilor; vom să clădim un palat, al Ligii culturale sau al Uniunii avocaților, iată mijlocul cel mai ușor de înfăptuire: loteria. Până și amărătele societăți ale „gospodinelor rurale” se vor uni ocazional, spre a-și crea indispensabila lor loterie! Dar n'am putut termina, nici umplând toate paginile acestui ziar, cu enumerarea.

Ne oprim deci. Problema nu mai necesită nici o documentare; Instituția loteriei a câștigat o prea primejdioasă însemnatate în viața noastră socială. Ea merge până a se constitui societăți (de binefacere firește) anume spre a putea organiza loterii.

Urmările sunt dezastruoase din două puncte de vedere: Posibilitatea astoiafel de izvoare de venituri, împedecă împărtășirea sistematică, a muncii organizate, distrug virtutea dăriniei neinteresate și spiritul, nealterat, de asociere. Iar pentru marea masă populară, este cel mai sugestiv mijloc de stârnire a poftelor de câștig fără muncă, adeseori luând strictul necesar din gura muncitorului flămând.

Noi, de oricât folos imediat, ar fi uneori, ținem să constatăm și să afirmăm, că loteria este cel mai grăitor semn al indolenței și al lenelui noastre naționale, pe cari cu nici un prej nu trebuie să le încurajăm.

Dr. George Rusu.

voi risipi dela dânsi toate învățăturile ce le au dela școală și dela părinții lor.

Adă-mi pe Tânărul roșu și frumos ca trandafirul și pe loc î-am nimicit cinstea, î-am sdruncinat sănătatea, î-am sleit puterile, î-am scurtat viața și î-am făcut vrednic pentru tot lucru rău.

Adă-mi pe copila în toată frumusețea neînvățăției sale, și ce ai să vezi?! Pe loc î-am răpit virtutea î-am spurcat trupul, î-am depărtat toată cinstea și credința și-apoi îl-o dau în apol slabă, urâtă destrăbălată și gata a trage și pe alii la păcate.

Adă-mi pe tatăl sau pe mama, sau încă și mai bine pe amândoi și în

Inforțoarea sinucidor din Almas

Deși știm că prin aceste rânduri se găndărим focul durerii nemărginite, care a cuprins pe totă lumea bună și tu special pe neorocitul părinți și mai nenoroșilor dispăruți, în interesul adevărului, totuși trebuie să amintim că la Almas nu s'a petrecut o ucidere și apoi o sinucidere, după cum se vorbește și s'a scris în unele ziară rău informate, ci doi tineri îndrăgostiți s-au împușcat unul pe altul deodată, trăgând flicare din revolverul ce-l avea în mână asupra tubitului său, conform hotărârelui luate în comun în ziua premergătoare.

Tragedia s'a întâmplat nu pe stradă ci în grădina d-lui părinte!

Tinerii: dl. inv. și d-șoara, care terminase școala profesională, în Arad erau îndrăgostiți. S'a înțeles să se căsătorească. Dl. părinte Popovici la început nici nu a fost contra dorinței lor, dar mai târziu când s'a lăvit un avocat ca peț tor, s'a răgândit, n'a volt să știe nimic despre intențunea lor. Tinerii însă văzând că nu le este dat să tăască împreună, s'au hotărât să moară împreună și astfel s'au împușcat reciproc. Au săvârșit o față, decât care alta mai ușoratică, dar tot odată și mal dureroasă și îngrozitoare abia se poate închipui. Așa se vede astă le-a fost destinul.

Procedura d-lui preot și a d-lui primar față de dl. inv. după moartea lor, este sub orice critică.

La început n'au voit să permită să-parea groapei pentru neorocitul de învățător de căt la marginea cimitirului, într-un șanț și „să-l îngroape fără popă”. Protestând lumea s'a permis să-parea groapei în cimitir dar afundat abă de 1 mtr. și când dl preot Giurgiu din Rădești a fost întrebăt la finea serviciului făcut în grabă, că este groapa săpată legal a răspuns: „Nu-i legală dur poate fi astupat”.

Atunci lumea indignată văzând că nu i-se dă nici 2 metri de pământ în care să putrezească, l'a scos din groapă și l'a dus și l'a aşezat în groapa fetiței d-lui părinte, care era săpată adânc cum se cuvine și în loc de onoare lângă Crucea mare. În mijlocul cimitirului.

N'au permis – probabil – să i se sape groapa de adâncimea cuvenită ca să-i scoată din groapă căinii și porcii satului, și se vede că la o eventuală otrăvire nu s'au gândit... Cătă micime de suflet! Ce procedură încoretă, necuvinicioasă față de un suflet și trup nevinovat al unui fost luminător al satelor!...

Înmormântarea inv. s'a făcut a. m. iar a fetiței d. m., fetiței i-au săpat o altă groapă în apropiere și astfel somnul de veci le este totuși mai liniștit dormindu-l ca vecini.

D-zeu să să le așeze sufletele nevinovate în locul dreptilor, iar părinților adânc îndurerăți să le dea un mijloc de măngădere!

Spectator.

scurt timp voi arunca între ei neînțelegeră, sfadă, ceartă și bătăi, apoi blestemul și ura copiilor, va fi asupra părinților lor.

Adă-mă pe omul curat, cinstit, bogat și cu nume bun și îl dau gata, de răsul tuturor.

Trimite la mine'n crâșmă pe meșteri de lemn, pe fierari, pe zidari, pe mecanici, pe cismari și pe toți meseriașii și lucrătorii, și eu te asigur că tot banul lor, câștigat în sudoarea frunții lor și cu muncă grea, va fi în mâinile mele, iar dânsii vor duce în ferictă lor casă lipsă de toate, prostie, boale și păcate.

Trimite la mine pe mărturisitorul credinței lui Hristos și cu încetul, însă bine chibzuit, voi înmici într'insul totă evlavia și-l voi întrebuița încă a lăți între oameni necredință și desfruire. Ah, ce dobândă va fi aceasta

De ce comuna Bocsig din jud. Arad a fost botezată în acea de CARAGEORGEVICI.

Acum câțiva ani, când s'a botezat mai multe comune din județul nostru, schimbându-se numele, una dintre ele, care s'a numit Bocsig (Boksieg) s'a botezat în Carageorgevici. Poate nu este lucru, fără nici o însemnatate, să se știe cauza hotărârei de a i se da unei comune românești un astfel de nume sărbesc.

Îată explicația pe scurt.

În Serbia, în timpurile mai vechi erau lupte continue între familiile domniloare, dinastile Obrenovits și Kara Georgevici.

După asasinarea lui Kara George a urmat pe tron principale Nicolae Obrenovits, iar urmașul lui a fost Carageorgevici Alexandru, tatăl răposatului rege Petar și bunicul actualului rege ALEXANDRU.

Înființându-se partidul lui Obrenovici, s'o pus la cale o conjurație contra principelui Carageorgevici AL, care a fost silit să părăsească tronul și să se refugieză în Ungaria de pe atunci. Natural n'a frecut granița cu mâna goală și luându-și o moșie înținsă și un castel în hotarul comunelor Bel și Bocsig a devenit locul locuit al comunei Bocsig și mai apoi celățean ungar. Principalele s'a mai lăsat un palat și în Budapesta dar fiindcă din casa lui se facea o propagandă intensă pentru răsturnarea dinastiei Obrenovici, care propagandă costa bani mulți, în curând era să ajungă la sepă de lemn. Ca om sărac a cerut sprijin material dela fostul rege – împărat Francisc Iosif (Franț cătăramă, cum i se zicea) dar acesta, ca unui complice la assassinat, nu i-a dat nici un ajutor direct, a intervenit însă să fie „poșta-meșter”, conducătorul oficiului poștal din Bocsig, care post, fiindcă ungurește a învățat bine și era și celățean, ungar l'a ocupat fără nici o greutate în anul 1874, primind salar anual de 180 floreni.

Soția principelui a murit și a fost înmormântată în comuna Bocsig unde se găsește și azi o cruce din piatră neagră de marmoră care singură mai vestește ceva despre viața familiei de principie, petrecută în acea comună.

Provedința divină a voil ca și comuna Bocsig, care este curat românească, să ajungă pentru lofdeaua la sănul patriei mame și astfel noi români din recunoaștere – simpatie față de familia domniloare Kara Georgevici al cărei viăstar nepot este și actualul rege al Serbiei, Alexanru*) am decis ca comuna Bocsig, în semn de aducere aminte să se numească Carageorgevici.

Populația nu se prea obiceiuște cu numirea cea nouă dar, deocamda o ficioasă, comuna Bocsig se chiamă Carageorgevici.

O. B.

*) generele familiei noastre domniloare.

pentru d-țal și pe preot poți să mi-l aduci și astfel voi putea să-l aduce rușine asupra bisericii și batjocură religiei înaintea oamenilor.

Adu-mă pe judecători și pe toți leghitorii și atunci vei vedea cum se vor învârti paragrafele după plac, atunci se vor rupe toate hotarele legii, atunci se vor fostrâna om de om și pe fiecare stradă vor fi certe și bătăi și se vor disprejuți oamenii unii pe alții și-să vor bate joc de judecătorie și dreptate.

Eu le voi da jachuri și vinuri colorate, ca prin acest mijloc să câștig bani căt mai mulți, iar d-ța și ladul veți câștiga pe totă ziua mil și nemăurate suflete. — Aștept un răspuns căt mai urgent după plac și îți rămân cu totă răspunderea și supunere, al d-tale flu.

D. G. Cr.

„APA VIE“.

Christos stătea odată, obosit de drumul unei lungi călătorii, lângă o fântână din preajma unui sat. O femeie veni să scoală apă. Ea își umplu vasul și dădu să plece, când Domnul îi zise: „Dă-mi și mie să beau“. Femeea mirându-se că un străin și încă de alt neam, îi cere apă, nu s'a grăbit să-i indeplinească dorința.

Christos i-a zis atunci: „Dacă ai fi și-ai cunoscut cine este cel ce-l cere apă, ai fi cerut tu dela dânsul și el și-ar fi dat apă cea vie“.

„Dacă ai fi și-ai cunoscut cine sunt, mi-ai fi cerut“ zise Domnul. Femeea aceea, în adevăr, nu știa cu cine vorbește, de aceea Domnul a fost îngăduitor cu ea. Noi ne găsim însă în altă împrejurare și de aici rezultă totă greutatea. Noi știm cine este El. Știm că a murit și a învățat și că a suferit pentru păcatele noastre. Invățătură Lui o găsim în cărți o propovăduiește biserică. Si totuși căci credem în El, căci urmăram sfatul Lui?

In cele din urmă femeea a zis: „Dacă în adevăr tu ai apă așa de minunată, dă-mi și mie să beau“.

„Iji dău, i-a răspuns Mântuitorul, dar du-te de chiamă pe bărbatul tău și vine cu el aicea“.

„N'am bărbat“ a răspuns ea.

„E adevărat, a zis Domnul. Tu și ai avut până acum cinci bărbăți, iar cel cu care trăiești acum, nu s'a cununat cu fine, așa în căt la dreptul vorbind nu ai nici acum bărbat. Astă însemnează că tu duci o viață fără de legă și cine este înțiat, nu poate bea și semenea apa“.

Într-o clipă ticăloșia unei vieți desfrabălate, a fost vădită și înțierată. Cererea femeii ar fi fost îndeplinită, dar o apăa păcatul

Si acum înțelesul acestei întâmplări este lămurit.

Cunoaștem pe Christos și nu alegăm la El, iar când în cele din urmă ne hoțărăm, simțim cum ne apasă păcatul și cum greutăți ce nu se pot urni, altără de picioarele noastre. În aceste condiții nu putem gusta apa cea

vie, ci ne svârcolim mereu, dorind o viață mai bună, dar fără puțină de a o înșăptui.

Creștine care cinstești aceste rânduri! Ai înțeles acum ce însemnează apa vie?

Simțim cu toții în suflet amărăciunea vieții. Am vrea să rupem lanțul care ne ține legăți și ne oprește a păși spre acea stare pe care o dorește sufletul, dar nu o puțea pipăi mâna.

De ce? Fiindcă nu renunțăm la păcat, fiindcă cum spune Apostolul Pavel: „Cu mintea mea slujesc legii lui Dumnezeu, iar cu trupul și-țesc păcatul“

Creștinul care se duce la biserică va auzi ceteindu-se din Evanghelie aceste cuvinte: „Cei ce crede în mine precum a zis Scriptura, râuri de apă vie vor curge din lâuntrul lui“.

Vrei creștine să bei din această apă, vrei să te răcorești, vrei să-ji alini sufletul și să-ji linioșești ființa? crede în Hristos și-l urmează, crede în El și ferește-te de păcat.

In viață tu te încrezi în rude și prieteni și faci cum zic ei; de când te-ai amesicat în politică crezi și faci ceace te roagă șeful tău politic. De ce nu faci același lucru pentru sufletul tău? Dacă te încrezi în rudele și prietenii tăi pământești, după ale căror sfaturi nu foldeaua ai eșit bine, de ce nu crezi și în ruda ta cea mai de aproape care este Hristos.

Urmează deci poruncile lui Hristos prietenul și capul bisericii din care faci parte și vei vedea atunci cum se întăresc brațele tale, cum slabesc puterea lanțului de pașimi, în care ne-am svârcolit și cum începem a pipăi cei care am dorit cu sufletul și am înțeles cu mintea.

Aceasta este marea ființă a vieții, aceasta este apa cea vie.

Înlătură din trupul tău puterea păcatului și vei vedea curgând râuri de puteri lăuntrice, care ne întăresc și ne desăvârșesc

Pr. C. Dron

Datorinta băncilor românești.

Este, după cum am scris în No. 7 al ziarului nostru, să se puie în serviciul fărănumei, să-i sară în ajutor și să nu lase plugarii să cadă jertfă curcelor jidovești, să fie speculați și înșalați de jidani și băncile lor, căci și-ai cunoscut este că acele lipitori se folosesc de viață plină de miserii, de viață strâmlorăță în care se află bieții săraci și le cumpără pe un preț de nimic recolta lor acum ca să le vândă mai târziu tot lor adecă săranilor cu dublu sau înfrei.

Acum primim vești că băncile noastre românești nu numai că nu sprijină pe agricultori ci din contră par că anume înțălesă cu jidani, ca să mână apă pe moara lor, le-a pus în vedere săranilor datorași ca să-și plătească datoria, banii luati împrumut până în August. Adeacă în felul acesta tocmai băncile noastre îi silesc să-și vândă grăul pe nimic jidaniilor, căci alii cum părätori nu sunt.

Facem deci un apel la sentimentul patriotic românesc al dlor conducători dela băncile românești să-și facă datorința național-creștină și să nu jupoiae ci să ajute cu ori ce preț și în orice mijloace pe plugarii noștri de cari pre mult își bat joc toate vîniturile în frunte cu politicianii noștri și!

Camera de agricultură încă este datoare să intervie în favorul agricultorilor!

CREMADA FATA

„MARGIT“

De vânzare pretutindeni

LA MIELUL ALBEI

se numește nouă Restaurant deschis în Arad, Calea Aurel Vlaicu No. 104-106.

Aranjament modern, camere curate, igienice. Se servesc în tot timpul mâncăruri calde și reci.

Cel mai ieftin vipt de casă. Se poate duce și în afară de restaurant.

Se primesc abonamente lunare și menuuri zilnic cu reduceri mari de preț pentru funcționari și familiile.

Beuturile cele mai bune și totdeauna proaspăte se găsesc aici.

PROPRIETAR ROMÂN-CREȘTIN!

Ungurii dela Budapesta ne tot sâcăe.

Când prin crâncena încreștere de me sau fixat nouile granițe a Statelor europene, am crenut un moment și Ungaria și-a dat seama că porneie ei de subjugare s-au risipit. În ce privește, împlinindu-se dezideratul primat de înaintașii noștri la memoria întrunire de pe Câmpia Liberei dela Blaj, n-am avut altă dorință decât aceea de a ne orândui astfel ca în nem pas cu lumea civilizată. Nu au pierdut din vedere nici interesele minoritarilor rămași în mijlocul nostru, conformitate cu spiritul românesc și păciure să căută a se creia pe amă acestora o situație care să-i uluimească. Cu concesiuni cari ating multe puncte, grav suveranitatea națională, s-au creiat pe sea a minoritarilor, și în special a unirilor, o serie de favoruri, de cari nu beneficiază nici chiar românii băștini. Guvernele perindate la cărmătatul său ilustrat prin abuzuri de concesiuni acordate minoritatilor.

Cu toate acestea în anul 1924 Secretariatul Ligii Națiunilor a declarat și s-au primit la acel oficiu, în timp un an, peste 6 mil de plângeri din partea ungurilor ardeleni.

Datorită insinuațiunilor persistente Albert Thomas directorul Biroului național al Muncii a cercetat în 125 țara noastră și tot mulțumită lui oul plângerilor nău luat o turură universală. Marele demagog dela Budapesta contele A. Apponyi a explodat aceia ce a putut din acele reclamații cu ajutorul fanariotului Barbusse și alese dela noi pe nemernicul D. Cocea. Aceast Cocea a fost conmat în 1924 la 3 ani închisoare pentru înjurii adresate Marelui Rege Ferdinand I și era indicat pentru reacție imbarătrânlului în neglijarea Ap-

La finea anului 1926 Secretarul țenilor minoritare la Societatea țenilor Sir Eric Colban a cercetat la noastră în tovarășia canonului Iázs, semnatarul faimosului protest împotriva legii văzăntului particular a dlui dr. C. Ghelescu.

În timp ce la noi d. E. Colban, — cretarul și pentru românii minoritari masă, în afară de granițele țării noastre, — împreună cu chemați și nechetă acheta prin provinciile desrobite Jugoslavia și Bulgaria români erau

despoliați de școli, biserici și chiar depoziți de avuturi fără ca nimenea să protesteze măcar.

Oficiile de minciuni dela Budapesta în fiecare zi anunțau strâinătăți revolta și dezordini ca întâmplate în România. Se infipsează în lumea care nu ne cunoștea un val de nefiindere asupra puterii noastre de viață. Gazeți francezi, englezi, americanii, și a. cutreerând țara fără ca să se știe de ei, prin dările lor de seamă au restabilat adevarul și au pus capăt campaniei calomioase ce se ducea în contra patriei noastre în ziarele străine, pe o scară foarte întinsă.

Mai nou Ungaria, plerzând în mod definitiv procesul optanților, se dedă la noi atacuri. Presa din strâinătate, bine plătită de unguri, editează zilnic serii de articole cari prin conținutul lor minciuni și tendențios ștănesc prestigul Statului nostru. Publicistul englez d. William Steed, un om cu bună reputație, cunoscut de lumea întreagă, străin de țara noastră și care nici odată nău avut nici un folos dela noi, să așteptă într-un duel de presă, probând cu argumente, fără posibilitate de recurs, perversitatea prostescă a Ungariei și năzuințele acesteia de a tulbură din nou pacea universală prin tendințele acesteia de a reintări în posesiunea popoarele eliberate. Fostul călău al școalor române din Ardeal a fost pus la punct. Asemenea atacurile rothermeriste și mussoliniene au fost puse la punct de unele precăzute în camera engleză și de hotărările conferinței ministrilor de externe ai Micii Antante.

Socotim însă că tot ce să facă nu e să te trebuia să se facă. Ungurii ne terfelești mereu și ar trebui să li-se răspundă cu alte mijloace. Prietenii dela Budapesta ar trebui să li-se demonstreze mai covingător că Rohermire este un escroc bine calificat (ia plată pentru serviciile săfute Ungariei) și că despota dela Roma este un sătanist. Ar trebui să li-se văre bine aceste două lucruri în cap și să li-se probeze cu argumente convingătoare că nu ne intimidează acțiunea primului și nici a celui de al doilea aliat pentru piata al Ungariei. Până nu se va face aceasta, vecinii de peste Tisa ne vor tot sâcăi.

At. Motogna

ască precum și că veți binevoi a da instrucții comisiori care aproba manualele didactice în viitor ca să cerceteze aceste manuale și din punctul de vedere mai sus arătat.

30 Mai 1928.

Cu deosebită stîmă și considerație

Dr. W. FILDERMAN

Deputat.

La acesta vijeliosul democrat secretar general domn Kirițescu a pus o rezoluție, tot confidențial-secretă care satisfacă în total pe năbădiosul jidănoi.

Cu alte cuvinte autorii care nu se vor conforma hotărârelor șabăsgoimului Kirițescu s'au arăta.

Ce rușine! Câtă ticolosel! Pfui.

Noi ne înrăm preste tot de obrăznicii jidănilor de a înainta astfel de nerușinante cereri unui ministru român, creștin!

Și fiind că știm că țara aceasta românească nu este și nu va fi nici odată Palestina jidovească, protestăm cu toată energia contra satul-facerii astor fel de cereri!

De altfel sperăm că politicianii noștri vor fi așa de ișteți diplomiți ca să tragă pe sfârșit pe șig dr. W. Filderman!

Sârbizarea cu forță a Românilor din Banatul Jugoslav.

Din ziarul „POLITICA“ No. 53003 din 9 Mai 1928.

Sârbi și comuna biserică română.

Inainte cu câteva vremi s'a înepus în Banat o acțiune, ca Sârbi cari sub regimul străin au fost forțați să compună comună biserică română cu Români ort. să se rupă de ei și să înființeze parohii de sine stătătoare. Prin acțiune cu acest scop au început-o Sârb din comuna Sveti Iovana și acela aceasta a trebuit încă săptămâna trecută of cios să se realizeze. Însă dușmanii acestei idei, îndată au început să lucre, astfel că în ziua hotărâtă nu s'a putut ține aceasta manifestație națională.

Cu toate acestea Sârb din Sveti Iovana în 30 Aprilie a. c. au putut deschis și fără frică să și manifeste această idee a lor și să înființeze comuna biserică română.

Intre țărani a dominat o mare însuflețire căci aceasta înseamnă începutul Renașterii, care va stabili în mod sincer caracterul sărbesc al comunei precum și simțul ei religios.

Deoarece este deja înființată comuna biserică română, va fi cu timpul și biserică zilită, dar acum se va folosi de această biserică și sârbii și români. Toată avara este deja împărțită în două. Sârbii au primit preotul lor. În Banat sunt mai multe comune mixte ca aceasta, unde Sârbi și Români au comuna biserică română și ar trebui, să pornească în grabă procesul de separare.

Dar ar fi foarte nevoie, ca și acei mulți sărbi, cari prin căsătorii au trecut la români, să se întoarcă din nou la nația lor. Astfel de cazuri sunt dese întâlnite între țărani dela state.

Traducere din ziarul „NOVA ZORA“ No. 17 din 22 Aprilie 1928

Negligența celor competenți.

Am fost săris un articol de fond despre laudabila acțiune națională din comuna Sveti Iovan unde o mare parte din sărbi s'a reîntors la biserică română, aşa că nău fost departe oara, când s'ar fi putut îndeplini și împărtirea averii bisericesti. Noi în articolul nostru de fond în special am evidențiat acest fapt, în firmea speranță, că cel competenți se vor interesa de acest caz și vor face tot posibilul, ca aceasta acțiune, să se ducă la bun sfârșit.

A trecut multă vreme, de când am scris noi acest articol, iar despre acest caz absolut nimeni nu s-a mai interesat, deși acest indiferentism este o adevărată crimă națională. Poate fi chiar o mai mare crimpă, decât a nu primi cu brațele deschise și a îmbrățișa, pe aceia, cari au fost seduși de dușmanii lor dar deoarece săngele nu se face apă acum în libera și mare patrie s'au reîntors la naționalitatea strămoșilor lor.

Noi considerăm, ca acești oameni ar fi trebuit primiți ca fiul rătăcit în casa tatălui său.

Durere trăim în vremuri de curăț materialism, când la cel competenți a murit orice simțământ pentru chestiunile ideale naționale.

Organele competente, poporale și de stat, au treburi mult mai urgente, decât să se ocupe de astfel de „mă-

runișuri“! Ce și privește pe dânsli partea națională a Statului? Principala este, ca lor să le meargă cum o vrea Dumnezeu.

Numai că noi nu suntem de părere aceasta, ci rămâmem pe lângă aceea, că este o crimpă națională această neglijență a celor competenți. Dacă nimeni nu găseste de necesar, a se ocupa detaliat de această întrebare, noi vom găsi toruș pe vinovat și vom exoune orgolul public.

Noi vom arăta poporului cu drgețul pe criminali, ca să-l cunoască și să-l înjure pentru neglijența și crima lor față de poporul nostru sedus din Sveti Iovana, care ar fi trebuit îmbărtășat cu căldura noastră fătăescă, căci acțiunea lor nu este un simplu eveniment local, ci este și o importanță capitală pentru Stat. Vom vedea, până unde va merge neglijența lor noastre bisericesti și politice, dar subliniem, că-i vom urmări de aproape.

Bestia de om.

Gheorghe Orosz, de 18 ani, a mers să se scalde în Crișul repede cu 3 frați mai mici. Seara s'a reîntors singur acasă. Când a fost întrebat unde-i sunt frațiorii și răpusi că nu știe fiindcă ei s'au dus în altă parte să se scalde singuri.

In ziua următoare apa Crișului i-a aruncat la mal și medicul ligist a constatat că bieții copilași au fost sugrajați și apoi aruncăți în apă.

Jandarmeria a început cercetările și a dovedit că frațele lor i-a omorât ca să moștenească el singur avereia părinților, fiindcă era îndrăgostit în o fală, care însă nu voia să se mărige cu el, deoarece, având încă pe cei 3 frați, este sărac, moștenind abia câteva jucării de pământ. Cetii și îngrozili-vă!

O femeie năște trei copii gemeni.

Soția I. Sofronie Blaj din com. Căvin, care a născut 3 băieți și care mai are 4 copii, dintre cari 2 fete născute gemene acum 5 ani, a trimis o umilită cerere M. Sale Reginei, rugându-o să vie să-i boleze cei 3 copii.

De altfel familia Blaj este baptistă și spiritistă, dar poate le vine mintea și se fac iară oameni de alii D-zeu.

Alegerea Consiliului Comunal din Arad.

Alegerea Consiliului Municipal Arad se va ține în 9 August. Trei liste au fost înaintate una a blocului muncitorească adecăt a comuniștilor, oța a partidului liberal în tovarășie cu partidul maghăridovesc, a treia a opozitiei unite.

Membrii L. A. N. C. vor vota sau nu vor vota, după cum se va decide în proxima întrunire din zilele acestea.

Noi de altfel perfur un balataj!!!

De vânzare cu preț redus, 3/4 jug. vie — rod frumos — cu colnă, lângă comună în Șiria, în apropierea tramvaiului electric.

Se zice:

Că în unele părți din județul Sălaj, perceptori fără susținut duc și perina de sub capul bolnavului.

Sărmană naștere română, dar mult mai ai încă de suferit!!

Că în județul Bihor de ani de zile se face o propagandă intensă pentru combaterea boalelor sociale: tuberculosă, sifilis, alcoolism.

Echipele compuse din cei mai buni medici în frunte cu dl Dr. Matei dir. amb. polyclinic din Oradea lucrau la ordinul și sub scutul lui inspector general sanitar Dr. Spiru din Arad, care era și este mândru de felul cum se lucrează în acea parte a Regiunii X. sanitări.

In timpul ultimă insă autoritățile comunale din Ortileag au interzis echipei venite la față locului cu autocamion, schiopicon etc. ca să fie o conferință, accentuând că au ordin dela prefectul județului în privința aceasta.

Echipa, din care făceau parte dl Dr. I. Matei medic șef, director al amb. dl Dr. Romul Costa medic primar de spital dl D. I. Ludovic a protestat contra ordinului, prefectului și au luat proces verbal pe care l-au subscris și autoritățile comunale, dnii pretor, notar, primar.

Noi cerem intervenția energetică și urgentă a dlui Inspector gen. sanitar Dr. Spiru în această chestiune și sperăm că dl prefect al jud. Bihor Tempeleanu Dezső va înțelege că a face politică, nu înseamnă a opri propaganda culturală și sanitată la seale.

Că Ioan Neagu administratorul spitălului din Blaj în urma mizeriei în care a ajuns cu nevasta și 4 copiii din cauza că nu primește de 8 luni de zile salarul, s-a sinucis, lăudând o mare cantitate de otravă arzen.

Cadavrul a fost găsit în pădure, început de 3 câini, care muriseră și ei din cauza otravei.

Așa primim noi știrea dar abia ne vine să credem că motivul sinuciderii este cel mai sus amintit, fiindcă oricum la spital s-ar fi găsit de mâncare și salarul încă nu se putea pierde.

Nu știm, nu știm ce să credem, Fapta în sine însă este teribilă, prea mult însăjumătoare.

Că baptista Mariuța Cosma din com. Aciuța j. Arad crășmărișă în acea comună, deși parță baptiștilor nu este permis să bea, deci probabil nici să vândă beuturi spirituoase, închide bîrfu noaptea la orele 11-12, iar Dumineca „vinde pe din dos”, afirmând că sunt cunoșcuți de ai ei.

Rugăm autoritățile în drept să ia cele mai severe măsuri contra birtășiei, care nu respectă dispozițiunile legii.

Că în China trăește un om de 250 ani, care are și acum vederea bună și prin muncă proprie își câștigă pâne de toate zilele. El este de părere că fiecare poate ajunge o astfel de etate dacă are totdeauna sufletul liniștit și doarme nu la ora obicinuită ci atunci când îi este somn.

Cam grele condiții pentru noi europenii dar pentru o viață de 250 ani, am fi în stare să facem totul căci viață, bat-o focul ei de viață, este totuși aşa de frumoasă!!!

Că în Mancuria s-au produs inundații catastrofale. Zeci de mii de oameni au rămas fără adăpost. Mulți au fost înecăti. Pagubele materiale sunt foarte mari.

La noi se roagă oamenii să vă căuta și de puțină ploaie însotită măcar și de tunete, fulgere și trăsnete iar prin Mancuria sunt inundații ca și cari nu s-au mai pomenit altele.

Că la Londra au sosit misionari bu-diști și vor înființa acolo o mănăstire. Vor întemeia apoi mai multe misiuni în diferite centre ale Europei și vor începe o vele propagandă pentru convertirea creștinilor la religia budistă.

Oare se aproape în adevară sfârșitul lumii?!

INFORMAȚIUNI.

Dl N. Titulescu ministrul de externe și a dat demisia din guvern și a fost numit ministru al Jării la Londra. Sperăm că dl. Titulescu ne va fi de mare folos și în viitor. Avem o rugare să facă bine să-și dea demisia și dela catedra de prof. univ. căci și așa este foarte ocupat și n'are timp să se abată și dela universitate.

Parlamentul după sesiunea extraordinară de 3 zile în care a votat legile prin care imputernicește pe guvern să contracteze împrumutul, a fost închis până la toamnă. D-zeu să-l odihnească!

Comuniștii Tordai Viktor condamnați la 10 ani și Ciszmadia Ferencz, condamnați la 5 ani au evadat din închisoarea militară din Cluj fiind ajutați de platonierul Gr. Miclea pentru 1000 Lei.

Un astfel de păcălos nu merită nici moarte prin ștreang!

dela Curtea de Argeș

La parastasul de Sâmbătă ținut în memoria Regelui Ferdinand a luat parte și d. Maniu însoțit de secretarul Gh. Crișan.

D-l Magiu s'a întreținut în tot timpul cu d. General Prezan și un timp mai scurt cu Majestatea Sa Regina, ceace a dat ană la diferite comentarii.

Dl. Maniu însă n'a schimbat nici o vorbă cu nici un membru al guvernului și când un zlerist l'a întrebat dacă participarea d-sale alături de membrii guvernului ar putea avea un răspuns:

„În exprimarea demnă a amintirei și recunoșterii pioase făță de Marele și Victoriousul Rege, care a înfăptuit unitatea tuturor Românilor nimenei nu va putea vedea un act poitic, ci o manifestare națională căt se poate de firească și dictată de simțământul patriotic.

Nu demult s'a întâmplat că un tren de marfă Nr. 9402 a umplut de groază personalul stației Brănești (jud. Ilfov) din cauza vitezelui mare cu care mergea. Toată lumea credea că este vorba de o nenorocire, și ca să se înconjure o altă nenorocire și mai mare au dat toti din toate părțile alarmă și au reușit să opreasă trenul pe linie tocmai când era să se ciocnească cu o locomotivă.

Ancheta a constatat că tot personalul garniturei dormea.

Așa ceva nu se poate întâmpla pe teritoriul inspecției C. F. R. din Arad. Personalul nostru ceferist este mai conștientios.

In Viena s'au aranjat grandioase serbări în amintirea neîntrecutului artist muzical Schubert. Zeci de mii de cântăreți veniți din toate părțile Austriei și Germaniei au intonat cântece cu melodie de Schubert și imnuri patriotic.

Delegațiile de cântăreți în costume naționale cu steaguri, insigne și muzici au defilat opt ore fără întrerupere pe dinaintea tribunelor de lemn lungi de mai mulți km.

Deși întreaga serbare a fost o demonstrație pentru unirea Austriei cu Germania, ordinea și linistea n'au fost turburate niciodată un moment.

Statele Unite din America au trimis tuturor țărilor un proiect pentru ca să studieze și în baza acestuia să lege toate un pact contra războliului.

Până acum se zice că 14 state au și aderat deja la acel pact și că el va fi semnat în Paris în decursul lunii August.

Pactul ar interzice semnatarilor ca să înceapă războliu din cauza aspirațiilor naționale.

Vom publica textul pactului la timpul său!

Și la Biserica catedrală gr. or. română din Arad a avut loc un parastas în memoria Marei De-funct, la care au luat parte toate autoritățile și o mare multime de popor.

Din ochii multora curgeau lacrimi de durere în decursul slujbei divine, săvârșită de cucernicul d. preoți.

În zilele frecute a soșit din Siberia aziată „Ciliabensk” dl. profesor L. Tudoran din Năsăud care a căzut în prisoare la ruși în 1916 dimpreună cu o mulțime de alii intelectuali. Cei nou sosiți povestesc lucruri abia închipuite despre mizeria, pe care au trebuit să o îndure în „raju bolșevic”.

Ei s'au refugiat pe jos și au trecut prin Suedia în Olanda iar de acolo apoi acasă. Spun că în „Ciliabensk” au mai rămas 13,400 români prizonieri lucrați în mină.

Pentru Dzeul de ce nu se îngrijește guvernul și „crucea rosie,” ca să fie readuși acasă acești bieți nenorociți?

Statele unite din America au o populație de 118,364,000.

Dl. notar Petre Popovici din Tomnic a fost instalat în noul post de prim notar în orașul Jimbolia. Sincerele noastre felicitări.

Poșta Redacției.

Dlui Gărdan Gh. primar în Vasad. Jidănu nu pot avea nici o scrisoare valabilă oficioasă prin care să fie sculit de sechestrul pentru restantele impositelor pe anul 1927.

Trebue purces și mai riguros și fără nici o crujare contra acelor perciunări care se folosesc de ori ce apucături numai să poată induce lumea în eroare.

No. 701 | 1928.

Publicație.

Primăria comunei Dorobanți închide publică în ziua de 7 Septembrie 1928 ora 15 privitor la următoarele furnițuri și reparări necesare pe anul 1928.—

1. Pentru furnizarea hârtiei, împriimate, registre, rechișite de scris precum și compactarea cărților de legii și regulamente căt și a Monitorului Oficial și Județian.

2. Pentru furnizarea petrolierului, lampelor și sticle la lămpi și chibrituri

3. Pentru furnizarea materialului lemnos, fer, ciment cuie, var, vopsele și tuburi de ciment necesar pentru repararea edificiile, garduri, fântâne și poduri comune.

4. Pentru furnizarea materialelor necesare la repararea și întreținerea a recvizitelor de pompieri.

5. Pentru furnizarea materialelor de fier și vopsele necesare la facerea unui schiab (valău) nou și întreținerea celor vechi.

Licităția se va ține în conf. cu art. 72-83 din L. C. P. Condițiile de licitație se pot vedea zilnic la Primăria comunei Dorobanți.

Dorobanți la 9 Iulie 1928.

Primăria

Abonați, cetăți și răspândiți ziarul L. A. N. C. „Apărarea Națională”

Primăria com. G.

Nr. 319—1928.

Publicație.

Se aduce la cunoștință publică Primăria Gurba jud. Arad tine laile publică pe ziua de 18 Aug 1928 ora 10 pentru repararea văr și păstratul editicului Primăriei notariatului.

Condițiile de licitație și dev se pot vedea zilnic în biroul notării.

Licităția se va ține în conformitate cu dispozițiile Legii contabile publice Art. 72-83.

Gurba, la 28 Iulie 1928

No. 712 | 1928.

Publicație.

Primăria comunei Dorobanți publică licitație pe ziua de 7 Septembrie 1928 ora 15 pentru furnizarea portovăs, făb, și păc necesare la susținerea animalelor de reproducere sunt în număr de 3 armăsari, 5 și 8 vieri.

Licităția se va ține în conformitate cu legea contab. publice.

Dorobanți, la 9 Iulie 1928

Primăria

No. 881 | 1928.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de agățător la Notariatul Giogovăț se publică concurs.

Reflectanții își vor înainta cerești închiriere sprijinile pe acte dovedite și depunerea examenului de capacitate la notarul comunel până la 31 Aug 1928

Notar : Hoffmann Haidi

No. 15005 | 1928.

Publicație

Se aduce la cunoștință generală în ziua de 11 Septembrie 1928, 10 a. m. se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate în biroul serviciului Economic (et. j. camera 1) și în conformitate cu Art. 72 și următorul din Legea Contabilității publică pentru închiriere pe termen de 3 (trei) ani a locuințelor mai jos înzirate, venite libere pe data de 1 Noem 1928.

Locuințele ce urmează a se închide sunt următoarele :

1. Locuință din Piața Ștefan Mare compusă din una cameră și dependință deținută în prezent de către Di Mayer Ioanchie.

2. Locuință din Piața Ștefan Mare compusă din două camere și dependință deținută în prezent de către Di Mayer Ioanchie.

3. Locuință din Piața Ștefan Mare din una cameră și dependință deținută în prezent de către Schmidt Adam.

4. Locuință din Piața Ștefan Mare compusă din una cameră și dependință deținută în prezent de către Körbel Ștefan.

5. Locuință din Piața Ștefan Mare compusă din una cameră și dependință deținută în prezent de către Di Bertuș Ladislau.

6. Locuință din Str. Văcărești 15 compusă din una cameră și dependință deținută în prezent de către resovits Ioan.

7. Locuință din Piața Cetatea Văcărești compusă din una cameră și dependință deținută în prezent de către Kádár Francisc.

Cașul de sarcini se poate vedea zilnic la Serviciul Economic în oficioase.

Arad, la 28 Iulie 1928.

Serviciul Econo-

